

GEFRUNNIK

“Nee, mijn paard houdt niet van geknuffel en getut.....”

Dan plopt bij mij het zinnetje weer door mijn hoofd: **“Maar is dat zo?”**
Wat is er werkelijk en wat denkt de ruiter?

Als ik alle tijd heb, vindt mijn paard borstelen heerlijk; moest ik op wedstrijd, kon meneer echt niet stilstaan. Stel dat ik altijd zo in mijn hoofd zit, alsof ik op wedstrijd moet.....houdt mijn paard dan niet van borstelen of geef ik hem niet de gelegenheid er iets van te vinden en zie ik dat dan überhaupt?

Dus wanneer een ruiter mij vertelt dat zijn paard niet van **“gefrunnik”** (want dat is het natuurlijk al gauw) houdt, denk ik alleen: **“Is dat zo?”** We vergeten wel eens dat we onze eigen gevoelens aan het paard opleggen.

Tijdens mijn opleiding heb ik veel paarden gemasseerd waarvan ik de ruiter niet kende. Ook dat is een goede leerschool geweest, want op deze manier ben je niet bevooroordeeld naar het paard toe. Ook ik spiegelde het paard al met de ruiter voordat het paard de kans kreeg paard te zijn.

Maar met masseren leer je dat los te laten en je begint te communiceren met een paard. **“Vindt hij het eng?”** Ik ga rustig door maar iets langdradiger, zodat hij de tijd krijgt te wennen; **“doet het pijn?”** hij kijkt boos naar me om of tilt een been op,.. ik ga spelen met de druk, zodat de gevoeligheid langzaam minder wordt. Eigenlijk vind ik dat het mooiste van paardenmassage, de communicatie en de reacties van het paard, we gaan in gesprek.

Diep ademhalen en naar de ontspanning toe werken. En dan zijn er uiteindelijk maar heel weinig paarden die niet van dat **“gefrunnik”** houden.

Edith Allan
paardensportmasseur

PaardenPracht
spieren in topvorm